



HENNING NIELSEN BREDAHL

Når ens ledsager i livet efter 62 år forlader dig, hvor finder man så sin største trøst? For Henning på 86, fandtes trøsten og trygheden i et sted, som han egentlig ikke havde regnet med.

Nemlig plejehjemmet, hvor han tog afsked med sin kone Margrethe.

TRYGHEDEN ER VIGTIG, NÅR TOMHEDEN TAGER OVER

Tekst og foto af Nick Østergaard Hansen fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, 1. semester hold 2

På Aarhus Friplejehjem er stemningen hyggelig og tryk. På anden sal ligger der en lejlighed, som plejehjemmet ikke har mange af. Lejligheden er stor nok til at rumme to personer, men alligevel er det kun Henning Nielsen Bredahl på 86, der har hjemme her. "Selvom jeg har været her kort tid, så er der mange minder. De fleste er desværre negative", fortæller Henning.

I begyndelsen af marts 2016 mistede Henning sit livs kærlighed og kone gennem 62 år, Margrethe, til et sygdomsforløb der ikke kun kommer til at tage psykisk hårdt på Henning, men også fysisk.

Henning har fået eksem på det meste af kroppen og en meget tør hoste, alt sammen noget han mener er en konsekvens af det forløb Margrethe og han var igennem.

Jo længere samtalen falder hen, jo længere bider man mærke i at Henning ikke er, som mange af de beboere der ofte bor på et plejehjem.

Henning har en stærk hukommelse og klarer en travl hverdag uden vanskeligheder, han dyrker dagligt motion og kører til byen på sin elscooter. Så hvorfor optager en mand med disse egenskaber en plads på et plejehjem med plejepersonale 24 timer i døgnet? Fordi her finder Henning en tryghed, som han ikke kan finde andre steder.

TURTELDUER PÅ FLUGT

Året var 1951 og Henning var i en alder af 21 flyttet til Aarhus, og havde forfulgt drømmen om at blive lærer, ved at tage vikariater på de skoler han kunne. Her mødte Henning en kollega der inviterede ham til fødselsdag. Henning takkede glædeligt ja og inviterede en kvindelig kollega med, der havde set sig en smule lun på Henning.

"Da vi kom til festen så jeg straks en anden kvinde, som simpelthen var så smuk. Hende skulle jeg have med hjem og det fik jeg også", fortæller Henning om den fest, hvor Margrethe og ham mødte hinanden og stak af fra deres medbragte dates. Henning fortæller fortsat om Margrethe og sit lange liv sammen, hvordan han opfordrede hende til at blive lærer sammen med ham, hvordan de mistede en søn i alderen fire, hvordan de besøgte det halve af verden sammen og hvordan Margrethe var kvinden i hans liv. En historie om livet med dets store opture og nedture.

Efter Margrethe faldt og brækkede lårknoglen, så tog tingene fart og før Henning vidste af det var de flyttet ind på plejehjemmet og der måtte han se sin kone ligge hjælpeløs i sengen.

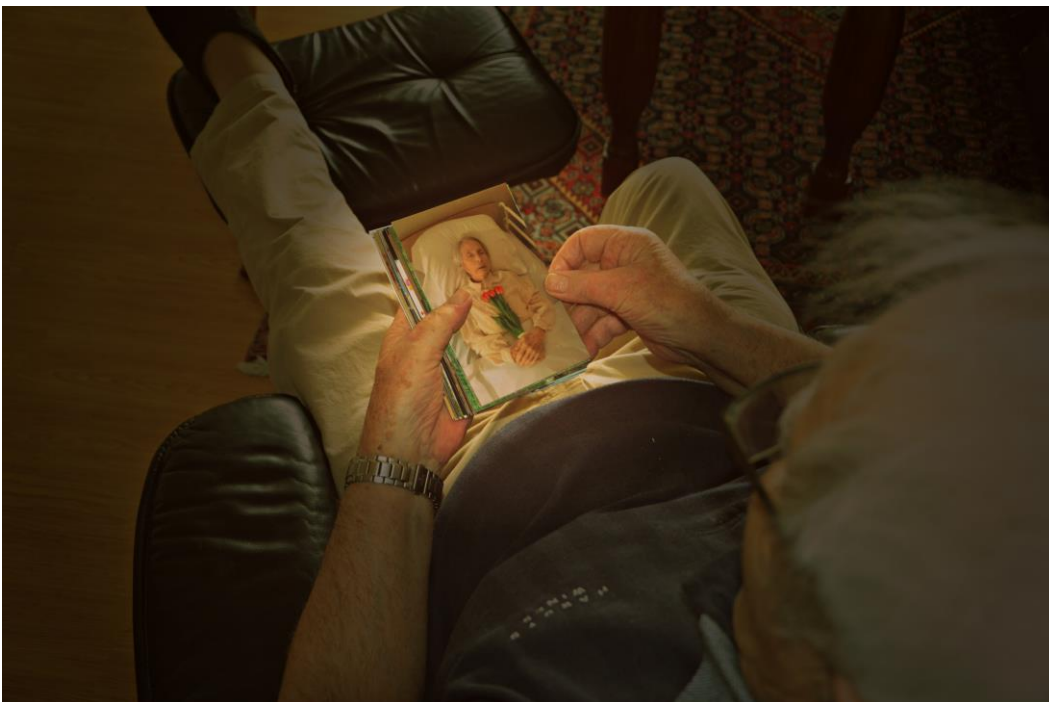
"Jeg bad dem tage slangerne fra og lade ske, hvad der måtte ske", fortæller Henning, mens han prøver at glemme en forfærdelig sidste tid, med kvinden i sit liv. Han kunne derefter blot se til fra sidelinjen, mens hans kone forsvandt ind til ingenting. Til sidst slap livet op for Margrethe, og Henning kunne med et suk ånde lettet op.

”Til sidst var jeg blot glad for, at hun fik fred. Jeg savner hende stadig, men hendes tid var kommet”, får Henning stammet frem.

LIVET EFTER TABET

Men når sorgen har lagt sig, når ræset om begravelse og de sidste farveller har lagt sig, skal man så til at kæmpe med de minder og den sorg der er tilbage. For Henning var beslutningen nem, da han allerede havde fundet sig godt til rette på plejehjemmet og ikke havde lyst til at vende tilbage til deres fælles bolig. Henning har fundet den plads, der med stor sandsynlighed skal være hans sidste faste plads i hans tid her på jord. Her har han nogen at snakke med når timerne bliver lange, han har mulighed for at holde sig i form fysisk og mentalt og vigtigst af alt, et sted, hvor han kan føle sig tryk.

Henning har til sommer planer om at rejse med hans ene søn til Spanien og hans anden søn til England, for at genopleve nogle af de steder Margrethe og ham har været sammen. Han tager rejserne som en chance for at få sagt farvel til Margrethe og huske deres gode tider sammen.



Henning mindes ofte Margrethe via breve og billeder. Foto Nick Østergaard Hansen